

РЕШЕНИЕ

№ 1510

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **420** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 21. 05. 2012 г. по НАХД № 9260 / 2011 г., Софийски районен съд, НО, 96 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2202293 от 15. 12. 2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 10 600 лв., на основание чл. 83 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/, за нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗНЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от [фирма], с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез упълномощения адвокат, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сира решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства

по делото показанията на свидетелите Т. и Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

На 08. 10. 2010 г. и на 13. 10. 2010 г., е извършена проверка от служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С. за спазване на трудовото законодателство и на ЗНЗ, от страна на [фирма]. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на управителя, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че дружеството, в качеството му на работодател, е прекратило на 01. 06. 2010 г. трудовите правоотношения на 53 наети лица на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ.

На 13. 10. 2010 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на дружеството, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 24, ал. 1 от ЗНЗ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на управителя на дружеството, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е правилно е наложено административно наказание.

Разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от ЗНЗ предвижда, че работодателят уведомява писмено съответното поделение на Агенцията по заетостта относно предвижданите масови уволнения не по-късно от 30 дни преди датата на уволненията.

На основание § 1, т. 9 от ДР на ЗНЗ, „масови уволнения” са уволнения по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на КТ, като съгласно б. „б” на посочената норма, „масови уволнения” са уволненията на едно или повече основания, извършени по преценка на работодателя и по причини, несвързани с конкретния работник или служител, когато броят на уволненията е най-малко 10 на сто от броя на работниците и служителите в предприятията, където списъчният състав на заетите в месеца, предхождащ масовото уволнение, е най-малко 100, но не повече от 300 работници и служители за период 30 дни.

Видно от идентификационната карта на [фирма], същото е разполагало с персонал от 243 наети лица, като в рамките на един ден – на 01. 06. 2010 г. са прекратени трудовите правоотношения на 53 лица.

При това положение прекратяването на тези правоотношения представлява масово уволнение по смисъла на закона, като е безспорно, че въобще не е уведомена Агенцията по заетостта за това.

Настоящата касационна инстанция намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че не е индивидуализирано нарушение, доколкото липсвало посочване на тези 53 лица, които са уволнени, тъй като персонализацията на лицата не е елемент от фактическия състав на нарушението. Безспорно е, че е налице прекратяване на трудовите правоотношения на 53 лица, което представлява масово уволнение по смисъла на закона, а този факт се доказва с приложените по делото копия от заповеди за прекратяване на правоотношенията.

Съдът счита за неоснователни и доводите, че е налице фактическа грешка в заповедите за прекратяване на трудовите правоотношения, като основанието за това не било чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, а чл. 325, ал. 1, т. 4 от КТ, тъй като в намиращите се

по делото заповеди освен правното основание изрично е посочено и причината за прекратяване на трудовия договор, а именно – съкращаване на щата, което отговаря точно на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ и в случая не е налице твърдяната фактическа грешка.

Неоснователни са и доводите, че с решението си районния съд бил установило прекратяването на трудовите правоотношения само на 11 лица, което било основание за изменение на размера на санкцията, доколкото на основание чл. 83 от ЗНЗ, същата е в размер 200 лв. за всеки уволнен. Действително на стр. 2 от оспореното решение се сочи уволнение на единадесетте работника, но това е техническа грешка, тъй като на други три места в решението се сочи правилното прекратяване на правоотношенията на 53 наети лица, което освен това се потвърждава и от приложените заповед за прекратяване на трудовите правоотношения.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21. 05. 2012 г. по НАХД № 9260 / 2011 г., на Софийски районен съд – Наказателно отделение - 96 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.